

Nr 56.

Lag

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

om gälds betalning genom penningars nedsättande i allmänt förvar;

given Stockholms slott den 24 mars 1927.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer:

1 §.

Vägrar borgenär att mottaga erbjuden betalning av förfallen gäld, som skall erläggas i penningar, eller är på grund av borgenärs bortovaro eller sjukdom eller någon annan av honom beroende omständighet gäldenären hindrad att verkställa betalning av sådan gäld, äge gäldenären fullgöra betalningen genom att för borgenärens räkning nedsätta beloppet hos överexekutor.

Lag samma vare, där gäldenären ej vet eller bör veta vem som är borgenär, så ock där ovisshet råder om vem av två eller flera som är rätt borgenär samt gäldenären icke skäligen kan anses pliktig att på eget äventyr bedöma, till vilken av dem betalningen skall erläggas.

2 §.

Den som vill nedsätta penningar till betalning av gäld har att för överexekutor uppgiva det förhållande, å vilket han grundar sitt anspråk att fullgöra betalningen genom nedsättning.

Vid verkställande av nedsättning åligger det ock gäldenären att ange de omständigheter, som kunna vara erforderliga till förebyggande av misstag vid det nedsatta beloppets utbetalande. Sker det ej, och varder i följd därav beloppet betalt till annan än rätt borgenär, må gäldenären ej åberopa nedsättningen till befrielse från skulden.

3 §.

Om verkställd nedsättning har gäldenären att, så vitt ske kan, ofördröjligen underrätta borgenären eller, i händelse flera kunna antagas göra anspråk på det nedsatta beloppet, en var av dem. Underlåtes det, svare gäldenären för förlust, som därigenom uppstår.

4 §.

Gäldenären stånde fritt att vid nedsättningen förbehålla sig rätt att återtaga det nedsatta beloppet.

Varder nedsatt belopp återtaget, vare så ansett som om nedsättning icke ägt rum.

5 §.

Har någon, till vars förmån nedsättning skett, hos överexekutor givit till känna att han gör anspråk på nedsatt belopp, må gäldenären ej utan hans samtycke göra gällande förbehåll som i 4 § sägs, med mindre anspråket ogilts genom dom som äger laga kraft.

6 §.

Har nedsättning föranletts av ovisshet om vem av två eller flera som är rätt borgenär, må överexekutor icke utan att de äro därom ense till någon av

¹ Riksdagens skrivelse 1927: 79.

dem utbetala det nedsatta beloppet, förrän genom dom i rättegång, som en av dem anhängiggjort mot den andre eller de övriga, eller genom förlikning eller på annat sätt blivit slutgiltigt avgjort vem som är rätt borgenär.

7 §.

Är, då tjugu år förflutit från det nedsättning skett, det nedsatta beloppet fortfarande innestående och finnes ej anledning till antagande, att fråga om rätt till beloppet är beroende på prövning, må beloppet, ändå att gäldenären icke gjort förbehåll som i 4 § sägs, av honom lyftas, där han därtill anmäler sig inom natt och år. Göres ej sådan anmälan, tillfaller beloppet kronan.

8 §.

Medel, som blivit hos överexekutor nedsatta, skola, så vitt ej antagas kan, att medlen komma att lyftas inom fjorton dagar, göras räntebärande genom insättning i bankirättning, som av överexekutor bestämmes.

Överexekutor äge, där så prövas lämpligt, insätta medlen å sådan bankräkning, att de icke kunna utan föregående uppsägning uttagas.

Upplupen ränta komme den till godo, som finnes till medlen berättigad.

9 §.

Är för visst fall i annan lag stadgat om gäldenärs rätt att till betalning av skuld nedsätta penningar, lände det till efterrättelse.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 24 mars 1927.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

- (Justitiedepartementet.)

JOHAN C. W. THYRÉN.

Nr 57.

TRANSUMT AV KUNGL. MAJ:TS BREV TILL SVEA HOVRÄTT
angående tingslagsreglering m. m. i Torneå domsaga.

GUSTAF etc. etc. Vår ynnest etc. I underdånig skrivelse den 12 februari 1926 har riksdagens justitieombudsman på anförda skäl hemställt, att Kungl. Maj:t måtte taga under övervägande, huruvida icke Korpilombolo och Pajala tingslag av Torneå domsaga borde för ernående av snabbare rättsskipning i tingslagen sammanslås till ett tingslag.

Kungl. Maj:t finner gott förordna,
att av Torneå domsagas nuvarande tre tingslag, eller Torneå tingslag, Korpilombolo tingslag och Pajala tingslag, sistnämnda båda tingslag skola från och med den 1 januari 1928 vara förenade till ett tingslag, benämnt Pajala och Korpilombolo tingslag, med tingsställen tillsvidare i Pajala kyrkoby och Korpilombolo kyrkoby.

Detta meddelas hovrätten till kännedom och efterrättelse. Stockholms slott den 18 mars 1927.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(Justitiedepartementet.)

JOHAN C. W. THYRÉN.

